

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.III.45.201/2022/8.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Katalin a tanács elnöke

Dr. Bérces Nóra előadó bíró

Dr. Sperka Kálmán bíró

Dr. Gyurán Ildikó bíró

Dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője: dr. Gere Dávid ügyvéd
(felperesi képviselő címe)

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala
(alperes címe)

Az alperes képviselője: dr. Veress Júlia kamarai jogtanácsos

A per tárgya: nyugdíjat megállapító közigazgatási határozatból eredő jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálattal támadott határozat: Budapest Környéki Törvényszék
17.K.702.242/2021/15. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 17.K.702.242/2021/15. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és az eljárt bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

A felperes felülvizsgálati eljárási költségét 25.400 (huszonötezer-négyszáz) forintban, az alperes felülvizsgálati eljárás költségét 20.000 (húszezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáló tényállás

[1] Budapest Főváros Kormányhivatala ... Hivatala mint elsőfokú szerv a ... számú határozatával 35 év 327 nap szolgálati idő, valamint 59.409 forint átlagkereset alapján 2019. szeptember 1. napjától havi 43.370 forint összegű öregségi nyugdíjat állapított meg a felperes részére. Az alperes mint másodfokú szerv a ... számú határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta és a felperes részére az öregségi nyugellátást havi 50.360 forint összegben állapította meg. Az e határozattal szemben benyújtott kereset alapján eljáró Budapest Környéki Törvényszék a számú ítéletével az alperes határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. E döntésében a bíróság megállapította, hogy az alperes nem tett eleget az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. §-ában foglalt tényállás-tisztázási kötelezettségének, erre figyelemmel az alperes határozatát érdemben nem tudta felülvizsgálni. Az új eljárásra iránymutatásként előírta, hogy az alperesnek teljes körűen fel kell tárnia a tényállást, a tényállási elemeket határozatában rögzítenie kell, fel kell tüntetni és le kell vezetni a számításhoz szükséges összegeket, a számítás módját, mint levezetést tartalmaznia kell a határozatnak. Tényállási elemként az alperesnek határozatában rögzítenie kell mind a szolgálati időre vonatkozó adatokat, mind a figyelembe vehető jövedelmeket, mind az átlagkeresetek összegét. Az alperes határozatának meghozatalakor a jogszabályi rendelkezések által biztosított tényállás-tisztázási lehetőségek, bizonyítékok, bizonyítási eljárások igénybevétele – például az ügyfél személyes meghallgatásával, iratok vizsgálatával, adatkérések alapján – kell meghoznia a határozatát. Az alperesnek az ügyfélre vonatkozóan egyediesítve kell a tényállási elemeket rögzítenie, az abból levont jogi következtetést feltüntetni a határozatában és csak minden releváns körülmény meghatározásával, valamint pontos és alapos értékelésével hozható határozat.

[2] Az új eljárás során az alperes a ... számú határozatában a felperes részére 2019. szeptember 1-től 53.755 forint havi nyugdíjösszeget állapított meg. A határozat szerint a jogosultság megállapításához figyelembe vehető szolgálati idő 1969. szeptember 10-től 2019. augusztus 31-ig 42 év 237 nap, a havi átlagkereset összege 73.635 forint; az ellátás összegének megállapításához figyelembe vehető szolgálati idő 1969. szeptember 10-től 2019. augusztus 31-ig 35 év 330 nap volt. A határozat tartalmazta, hogy 2004. augusztus 15-től 2009. december 31-ig terjedően a felperes szolgálati időt nem igazolt és beszámítani kért időt az igénybejelentő lapon nem jelölt meg. A határozat szerint a felperes östermelőként 2011-ben csak március 23. és december 31. között, 2012-ben pedig csak március 25. és december 31. között volt biztosított. Ekként ezekre az időszakokra 122.831 forint után, illetve 149.923 forint után állt fenn járulékfizetési kötelezettsége. A 2018.-2019. évekre az alperes a korábbi elsőfokú határozatában tévesen vette figyelembe a felperes jövedelmeit, ezért ezeket, valamint a tévesen rögzített felperesi táppénz folyósításának idejét is kijavította. A határozat utalást tartalmazott arra, hogy a Tny.R. 16. § (2) bekezdése alapján a havi átlagkereset számításánál az osztószámot képező napok nem kerültek arányosításra, mert arra jogszabályi lehetőség nincs; a határozat mellékletét nem képezi az átlagkereset kiszámításánál figyelembe vett béradatok kimutatása, azonban a felperes részére e béradatok kiküldésre kerültek.

[3] Az alperes határozatát a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tny.) 39. §-ára, 22. § (2), (5) és (8) bekezdésére, 80. § (1b) bekezdésére, 79. § (1)-(2) bekezdéseire, 37. §-ára, 43. §-ára, 18. §-ára, 21. §-ára, valamint a Tny. végrehajtásáról szóló 168/2017 (X. 6.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Tny. vhr.) 56. § (1) bekezdésére, 114. § (5) bekezdésére, 15. §-ára, 16. § (2) bekezdésére, 56. §-ára alapította.

A felperes keresete és az alperes védirata

[4] A felperes keresetében az alperes határozatának megváltoztatását kérte akként, hogy az öregségi nyugdíj számításánál a rá nézve kedvezőbb jövedelmei alapján legyen megállapítva a nyugdíjának havi összege. Sérelmezte, hogy olyan évek jövedelmét vonta ki az alperes az elszámolásból, amely jövedelmek sokkal magasabbak azoknál, amelyek alapján megállapították a nyugdíjat a részére.

[5] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte határozataiban foglalt jogi és ténybeli indokai fenntartásával.

A bíróság ítélete

[6] A bíróság az alperes ... számú módosító határozatát és a módosított ... számú határozatát megsemmisítette, és az alperest új eljárásra kötelezte.

[7] A bíróság a perben a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (3) bekezdése alapján hivatalból megállapította, hogy a perbeli esetben az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 123. § (1) bekezdés f) pontja szerinti semmisségi ok áll fenn, mivel az alperes a Kp. 97. § (4) bekezdése ellenére nem tett eleget a 17.K.701.832/2020/11. számú ítéletben előírt iránymutatásnak: a határozat nem tartalmazta a nyugdíj kiszámításához szükséges jövedelem-összegeket, az átlagkereset kiszámítását, a számítás módját. A jövedelem-összeget külön tartalmazó mellékletéről az alperes maga mondta ki, hogy az nem képezi a határozatának részét. Erre figyelemmel a Kp. 92. § (1) bekezdés d) pontja alapján a közlésre visszamenőleges hatállyal megsemmisítette az alperes megismételt eljárásban hozott határozatát, mivel a megelőző eljárás lényeges szabályainak megszegésével okozott jogsérelem a perben nem volt orvosolható. Az új eljárásra a bíróság ismételten azokat a kötelezéseket írta elő, amelyeket az előző határozatot megsemmisítő ítéletében meghatározott.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[8] Az alperes felülvizsgálati kérelmében az ügy érdemére kiható jogszabálysértést állítva azt kérte, hogy a Kúria a jogerős ítéletet helyezze hatályon kívül és a felperes keresetét utasítsa el.

[9] Részletezte az ügy bíróság előtti lefolyását az általa benyújtott beadványok tartalmával együtt, és sérelmezte, hogy azokat a bíróság egyáltalán nem vette figyelembe.

[10] Az alperes a Kp. 96. §-a szerinti anyagi jogerőhatást is kérte figyelembe venni, amely alapján a megismételt eljárást követő peres eljárás tárgya már csak az lehet, hogy az új határozat megfelel-e a bíróság által korábban előírt követelményeknek. Ennek megfelelően a megismételt közigazgatási eljárásban az ügyben hozott korábbi jogerős ítélet iránymutatásának megfelelő eljárást jogszerűnek kell tekinteni. Ezzel összefüggésben az EBH2005.1376. számú döntésre hivatkozva kérte a felperes keresetének elutasítását.

[11] Visszautalt arra, hogy a felperes a korábbi eljárásban benyújtott fellebbezésében a 2010-től 2017-ig terjedő időszak östermelői tevékenységével összefüggő megállapításait, továbbá a Tny. 39. §-ában rögzített arányos szolgálati idő számításának módját sérelmezte, és kérte figyelembe venni a számára kedvezőbb számítást. A megismételt eljárást követően benyújtott keresetében a felperes nem értett egyet a kiszámításnál figyelembe vett évekkel és jövedelmekkel, mivel álláspontja szerint olyan évek jövedelmét vonták ki az elszámolásból, amelyek sokkal magasabbak voltak a nyugdíj megállapítása során figyelembe vett a jövedelmeknél.

[12] Az alperes hangsúlyozta, hogy a megismételt eljárás során meghozott határozata tartalmazta a 2010-2017-es évekre vonatkozó megállapításokat, valamint az arányos időre vonatkozó szabályokat is. Bár a határozat utolsó oldala szerint annak mellékletét nem képezte a béradatok kimutatása, azonban a felperes részére a béradatokat kiküldték, annak tartalmát a felperes megismerte, ezért ez nem olyan jogszabálysértés, amely ismételt hatályon kívül helyezést és új eljárásra utasítást eredményezhetne. A határozat és a béradatok tartalmazzák a nyugdíj összegének meghatározásához szükséges, a társadalombiztosítási szervek által alapul vett adatokat. A határozat rögzíti a jogosultság megállapításához figyelembe vett szolgálati időt, havi átlagkereset összegét, az alapul vett éveket, feltünteti és ismerteti az alkalmazott jogszabályokat is; a béradatok tartalmazó melléklet dátumszerűen feltünteti a jogszerzés időszakát, az úgynevezett kieső időket és 27 oldalon vezeti le a számítás menetét.

[13] Az alperes kérte figyelembe venni a Kúria Mfv.10.110/2015/6. számú ítéletét is, amely egyértelműen állást foglalt abban a kérdésben, hogy önmagában az a körülmény, miszerint a határozatban foglaltak – különösen a nyugdíjszámítás módja és a levezetések – a jogban járatlan személy számára nem érthetőek, nehezen értelmezhetőek vagy a mellékletek a társadalombiztosítási szervek nyilvántartási adataihoz rendelt kódszámokat is tartalmaznak, még nem jelenti azt, hogy a határozat indokolása nem felel meg a közigazgatási határozat indokolásával szemben támasztott követelményeknek. Ezen felül hivatkozott az alperes a Kúria Kfv.VII.37.211/2021/7. számú ítéletére is, amely szerint a kereseti kérelem és a felülvizsgálati kérelem sem irányulhat a társadalombiztosítási határozat, illetve annak mellékletét képező kimutatások adatainak helytálló volta, valamint a nyugdíjszámítás helyességének mintegy hivatalbóli ellenőrzésére.

[14] Az alperes álláspontja szerint a bíróság megsértette a Kp. 2. § (4) bekezdésében írtakat is, mivel nem vette figyelembe és nem értékelte az alperesi beadványokat és a becsatolt dokumentumokat.

[15] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását és az alperes perköltségben marasztalását kérte. Hangsúlyozta, hogy a felperes nyugdíjellátásának ügyében az első – számú – ítélet a korábbi alperesi határozatot megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. A jelen eljárás tárgya a megismételt eljárás során hozott döntéssel függött össze, ezért a Kp. 96. §-ának megsértése nem állapítható meg. Ugyancsak nem sértette meg a bíróság a Kp. 97. § (4) bekezdését, abba éppen az alperes által a megismételt eljárásban meghozott módosító határozat ütközött. Az első eljárásban a bíróság részletes utasításokat adott az alperesnek, azonban az alperes – bár maga is arra hivatkozott, hogy a bíróság határozata köti az eljáró szervet – nem a bíróság utasításainak megfelelően járt el a megismételt közigazgatási eljárás során.

[16] Az alperes félreértelmezte a töretlen bírói gyakorlatot is; a határozat olyan mértékben szenved hiányosságokban, hogy az érdemi felülbírálatra immár másodszor is alkalmatlan volt, az alperes megismételt eljárása nem felelt meg ugyanis a korábbi ítélet iránymutatásainak, így az jogszerű sem lehetett. Tekintettel arra, hogy az alperesi határozatok érdemi felülbírálata még meg sem történt, így az ítélet nem tartalmaz az alperes szóhasználatára szerinti bíróság által el nem fogadott jogszabálysértést.

[17] Az alperes a Kp. 2. § (4) bekezdésének megsértésére történő hivatkozása iratellenes. Önmagában az a körülmény, hogy az alperes és a bíróság álláspontja nem egyezik, nem jelenti azt, hogy a bíróság megsértette volna a Kp. 2. § (4) bekezdését.

[18] A felperes álláspontja szerint az Mfv.10.110/2015/6. számú ítéletben szereplő jogkérdésektől a fellebbezéssel támadott döntés nem tért el, mivel jelen esetben sem a határozat, sem annak melléklete nem tartalmazta kellően az alapul vett adatokat és a tényállás hiányossága miatt nem volt lehetőség az ügy érdemi vizsgálatára. A Kúria Kfv.VII.37.211/2021/7. számú ítélete relevanciával nem bír, a felperes vitatása nem a kimutatások adatainak helytálló voltára irányul, és nem is a számítás helyességének hivatalbóli ellenőrzésére, hanem az a célja, hogy olyan szintet érjen el az alperesi határozat, amely alapján el lehet végezni a számításokat a megfelelő adatok és a teljes körű tényállás birtokában meg lehessen fogalmazni a konkrétumokkal kapcsolatos vitatást is, amelyet követően a bíróság a határozatot érdemben felül tudja vizsgálni.

[19] Az alperes azon álláspontjával szemben, mely szerint a határozat szöveges indokolása és a béradatlap nem dolgozható egybe, a felperes az Ákr. 62. §-ára hivatkozott, melyet az informatikai rendszerekre vonatkozó előírások nem írhatnak felül.

[20] A felperes felhívta a figyelmet arra, hogy az alperes nem tért ki a jogerős ítélet [13] bekezdésében foglaltakra, azaz a hivatalból figyelembe veendő semmiségi ok fennállására, amelyre tekintettel a határozat megsemmisítése kötelező volt. Ezt a körülményt az alperes tévesen nem semmiségi okként, hanem a Kp. 96. § és 97. § (4) bekezdésének sérelmeként értékelte, azonban az alperes álláspontjával ellentétben az állapítható meg, hogy az alperes határozata a korábbi ítéletben foglaltaknak nem felelt meg, így a megsemmisítés szükséges volt.

[21] Az alperes a korábbi ítélet előírásaival ellentétesen korábbi határozatát módosította a jelen pert megelőző megismételt eljárásban, melyben szerepet játszott az a speciális körülmény is, hogy a felperes nyugdíjával kapcsolatos jelen ügy folyamatban léte alatt változtak meg az eljárási szabályok és vált az eljárása egyfokúvá.

[22] A bíróság ismételt döntésére tekintettel az alperesnek új határozatot kellene hoznia, mivel a korábbi határozatokat a bíróság megsemmisítette, ennek ellenére az alperes ismételten olyan határozatot hozott, amely azt tartalmazza, hogy az a ... számú határozatot módosító határozat. E határozatot azonban a jelen eljárás tárgyát képező ítéletben a bíróság megsemmisítette, így vélhetőleg az alperes új határozata sem lesz jogszerű.

[23] Végül azt is megjegyezte a felperes, hogy az alperes által igényelt 50.800 forint nem felülvizsgálati perköltség, az alperes annak jogalapját sem jelölte meg. Az helyesen az alperes által a felperes részére megfizetett elsőfokú perköltség, amelyről egy esetleges megismételt eljárásban rendelkezhet a bíróság, azonban ott sem felülvizsgálati perköltségként.

[24] A felülvizsgálati ellenkérelemre tett nyilatkozatában az alperes utalt arra, hogy a perköltség nem áfá-s (Kfv.35.172/2014/4.), továbbá hangsúlyozta, hogy felülvizsgálati kérelmében részletezte mindazokat a jogszabálysértéseket, amelyek az eljárás során felmerültek, továbbá, hogy mely beadványokról nem rendelkezett a bíróság és hogy mely kúriai döntések nem kerültek figyelembevételre. Újra hangsúlyozta, hogy a Tbj. tartalmazza azon szabályokat, amelyek alapján a jogviszonyokban járulékot kell fizetni. Felhívta arra is a figyelmet, hogy a 2022. június 21-én hozott iktatószámú határozat számelírásokat tartalmazott, amelyeket az alperes kijavított.

A Kúria döntése és jogi indokai

[25] A felülvizsgálati kérelem megalapozott, az alábbiak szerint.

[26] A Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között – a bizonyítás és vizsgálat hivatalbóli elrendelésének körére is figyelemmel – bírálta felül.

[27] Az alperes felülvizsgálati kérelmében jogszabálysértésként a Kp. 2. § (4) bekezdését és a Kp. 96. §-át, valamint 97. § (4) bekezdését jelölte meg.

[28] A Kp. 2. § (4) bekezdése szerint, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a bíróság a közigazgatási jogvitát a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között bírálja el. A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe.

[29] A Kp. 96. §-a kimondja, hogy a közigazgatási tevékenység jogszerűségének vizsgálata tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanazon közigazgatási tevékenység jogszerűségének vizsgálatára a felek vagy az érdekeltek új keresetet indíthassanak vagy azt egyébként vitássá tehessék (anyagi jogerőhatás).

[30] A Kp. 97. § (4) bekezdése előírja, hogy a bíróság határozatának rendelkező része és indokolása a megismételt eljárásban és a cselekménynek a bíróság határozatával elrendelt megvalósítása során köti az eljáró közigazgatási szerveket.

[31] A Kp. 2. § (4) bekezdése a közigazgatási jogvita kereseti kérelem keretei közötti elbírálását írja elő főszabályként, azonban ezt az elvet megtöri a Kp. 2. § (5) bekezdésében előírt hivatalbóli vizsgálat és bizonyítás kötelezettsége. Ezért annak ellenére, hogy a felperes keresetlevele nem tartalmazott utalást semmisségi okra, a bíróság jogszerűen járt el akkor, amikor a Kp. 85. § (3) bekezdés a) pontjának megfelelően megvizsgálta, hogy a vitatott közigazgatási cselekmény – azaz az alperes megismételt közigazgatási eljárásban meghozott újabb döntése – vonatkozásában áll-e fenn valamely semmisségi vagy törvényben meghatározott más érvénytelenségi ok.

[32] A megismételt eljárás eredményeképpen meghozott alperesi határozat ellen benyújtott kereseti kérelem alapján indult közigazgatási jogvitában központi kérdés volt az, hogy a korábbi jogerős ítéletben foglalt kötelezésnek az alperes eleget tett-e, és döntése megfelelt-e az alapítélet jogi indokolásában megfogalmazott iránymutatásnak, ezért az elsőfokú bíróság alappal vizsgálta az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja szerinti semmisségi okot. Erről a feleket – a 10. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv tanúsága szerint – a Kp. 85. § (4) bekezdését betartva tájékoztatta, és feléjük az előírt felhívásokat megtette észrevételeik és bizonyítékaik előterjesztésére.

[33] A semmisségi ok hivatalbóli vizsgálata során azonban a bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes a megismételt eljárásában nem tett eleget a korábbi ítéletben foglalt iránymutatásnak, mivel határozata nem tartalmazta a nyugdíj kisámításához szükséges jövedelemösszegeket, az átlagkereset kiszámítását és a számítás módját. Ezen felül alaptalanul tulajdonított annak jelentőséget, hogy a jövedelemösszegeket tartalmazó, a felperesnek megküldött, a felperes által is ismert melléklet nem a határozat része.

[34] A bíróság téves megállapításával szemben az alperes új eljárásban hozott határozata a hatályon kívül helyezett közigazgatási határozat hibáit kiküszöbölte, és a bíróság korábbi jogerős ítélete előírásainak megfelelően tartalmazza azokat az adatokat, amelyek a nyugdíj összegének meghatározásához szükségesek. Abban egyediesítve szerepelnek a szolgálati időre vonatkozó adatok (10. oldal utolsó bekezdése), a figyelembe vehető jövedelmek (11. oldal második és harmadik bekezdése), és abból – a szükséges mértékben – kitűnik a

megállapított tényállás is. Bár az alperes határozatában úgy rendelkezett, hogy felperes béradatai – a szolgálati idő adatlappal ellentétben – nem képezik a határozat részét, azonban azok megismerését az alperes lehetővé tette, annak adatait a felperes a határozattal szemben benyújtott keresetében minden korlátozás nélkül támadhatta. Az Ákr. 62. §-a nem sérült, a döntésben szerepel az eljáró hatóság, az ügyfelek és az ügy azonosításához szükséges minden adat, a rendelkező rész, továbbá a megállapított tényállásra, a bizonyítékokra, valamint az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölésére is kiterjedő indokolás.

[35] A Kúria már korábban állást foglalt abban a kérdésben, hogy a nyugdíjmegállapító határozatoknak tartalmát illetően milyen elvárásokat támaszt a jogalkotó. Az alperes által is hivatkozott Mfv.III.10.110/2015/6. számú döntésében kifejtette, hogy jogszabály semmifajta képlet, algoritmus határozatban való feltüntetését, valamint a szolgálati időre és a kereseti adatokra vonatkozó bizonyítékoknak a határozatban történő nevesítését, részletes felsorolását – azon túl, hogy azok a társadalombiztosítási nyilvántartásból származnak – nem írja elő. Önmagában az a körülmény, hogy a határozatban foglaltak, különösen a nyugdíjszámítás módja és a levezetések a jogban járatlan személy számára nem érthető, nehezen értelmezhető, vagy a mellékletek a társadalombiztosítási szervek nyilvántartás adataihoz rendelt kódszámokat is tartalmaznak, nem jelenti azt, hogy a határozat indokolása nem felel meg a közigazgatási határozatok indokolásával szemben támasztott, az Alaptörvényből fakadó követelményeknek.

[36] Tekintettel arra, hogy a bíróság által észlelt semmisségi ok a megismételt közigazgatási eljárásban meghozott, a keresettel támadott közigazgatási határozat vonatkozásában nem állt fenn, a bíróság tévesen semmisítette meg a keresettel támadott alperesi határozatot, és kötelezte az alperest újabb határozat meghozatalára.

[37] A Kúria – a felülvizsgálati kérelemben felhozott további jogsértések kapcsán – csupán utal arra, hogy az elsőfokú eljárásban kifogásolt, az elsőfokú bíróság által nem vizsgált és el nem bírált alperesi jogsértésekről a felülvizsgálati eljárásban nem foglalhat állást, mert az az elsőfokú bíróság hatáskörének elvonását eredményezné. A felülvizsgálati eljárás rendkívüli perorvoslat, amely a Kp. 115. § (1) bekezdésében felsorolt jogerős határozatokkal szemben vehető igénybe azok jogszabálysértő mivoltára, vagy a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással. A felülvizsgálati eljárás tárgya tehát a bíróság jogerős határozata, felülvizsgálati kérelmében a félnek a jogerős ítéletben foglalt jogi érveléssel kell ütköztetnie saját érveit (BH2020.331.; Pfv.I.21.337/2021/10.; Kfv.II.37.750/2022/2., Kfv.VII.37.045/2023/2.); a felülvizsgálati eljárás tárgyát annak vizsgálata, hogy az alperes a keresetben megjelölt és a felülvizsgálati kérelemben megismételt jogsértéseket elkövette-e, közvetlenül, a bíróság döntése, erre vonatkozó állásfoglalása nélkül nem képezheti.

[38] Kiemeli mindemellett a Kúria, hogy az alperes arra tévesen hivatkozott, hogy a megismételt eljárásban hozott határozat, amennyiben megfelel az alapeljárásban a bíróság által adott iránymutatásnak, érdemben már nem vizsgálható. A bíróságnak jelen ügyben bírósági ítélettel elrendelt megismételt közigazgatási eljárásban hozott határozat törvényességét kellett vizsgálnia, azaz – a következetes ítélkezési gyakorlat szerint – azt kellett értékelnie, hogy a határozat megfelelt-e az új eljárásra kötelező ítéletben foglalt iránymutatásnak (Kfv.II.37.424/2021/7., Kfv.III.38.148/2021/6., Kfv.V.35.097/2022/8., stb.). Ez azonban nem jelenti azt, hogy a bíróság ezekben a perekben – erre irányuló kereseti kérelmek alapján – el lenne zárva a jogsérelmek vizsgálatától, amelyek orvoslását a felperes a korábbi perben nem kérhette.

[39] Mindezek alapján a Kúria a bíróság ítéletét a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján hatályon kívül helyezte és az ügyben eljáró bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[40] A bíróságnak a megismételt eljárásban érdemben kell vizsgálnia az alperes határozatát a kereseti kérelem által érintett körben, és a védiratban foglalt hivatkozásokat is értékelve kell döntenie abban a kérdésben, hogy a keresetben hivatkozott jogsértések fennállnak-e. A bíróság csak az érdemi eljárásban fog olyan helyzetbe kerülni, hogy az alperes által a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott anyagi jogerőhatást is (Kp. 96. §) értékelni tudja.

A döntés elvi tartalma

[41] *Ha a megismételt eljárásban a korábbi döntést megsemmisítő bírósági ítélet előírásainak megfelelően hozta meg a közigazgatási szerv a határozatát, nem áll fenn az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja szerinti semmisségi ok.*

Záró rész

[42] A Kúria a felek felülvizsgálati eljárásban felmerült költség összegét a Kp. 115. §-a alapján alkalmazandó Kp. 110. § (3) bekezdésének megfelelően csupán megállapította, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt.

[43] A Kúria a feleknek járó felülvizsgálati költséget a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, (5) és – a kamarai jogtanácsos által képviselt alperes esetében – a 3. § (6) bekezdése, valamint 4. §-a alapján, a kifejtett munkával arányban állóan állapította meg a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 82. § (1) bekezdése szerint, a felperes költsége az általános forgalmi adót már tartalmazza.

[44] A felülvizsgálati eljárás a Tny. 81. § (1) bekezdése alapján illeték- és költségmentes, ezért arról a Kúriának rendelkeznie nem kellett.

[45] A végzés elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

[46] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2023. március 14.

Dr. Farkas Katalin s.k. tanácselnök, Dr. Bérces Nóra s.k. előadó bíró, Dr. Sperka Kálmán s.k. bíró, Dr. Gyurán Ildikó s.k. bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

